

[Karl Olsen.]

fuldstændige tilbagevenden på alle områder til fri import, afbalanceret ved en toldlovgivning, der ikke skal være en beskyttelse af den enkelte fabrik, men en beskyttelse af vor betalingsbalance. Det er derfor, vi tilsiger ministeren vor fulde støtte til en hurtig gennemførelse af toldlovsforslaget. Det er derfor, vi ikke forstår oppositionens henholdende eller direkte afvisende holdning overfor dette forslag.

Skulle valutabalancen svigte i sommerens løb, er oppositionen ikke uden ansvar. Den har på forhånd erklæret sig for modstander af en begrænsning af købekraften gennem en overbalancering af budgettet, den stiller sig treven an overfor toldforslaget. Oppositionen henviser herved regeringen til kreditpolitiske afværgeforanstaltninger, hvis balancen atter bringes i fare. De kreditpolitiske midler vil i så tilfælde være regeringens fornemste og hurtigst virkende midler. Den stærke forøgelse af købekraften ved udpumpning over kapitalbudgettet og forøgelsen af indtægterne for forskellige befolkningsgrupper kan befrygtes omsat i forbrug. Det er som nævnt af den højtærede finansminister klart, at hvis vi skal gennemføre de meget store investeringer i erhvervene, som hensynet til produktionen og den internationale konkurrence kræver, hvis vi skal opretholde et tilstrækkeligt boligbyggeri, så er det ikke heldigt, at kreditpolitikken bruges for meget som bremse på forbruget. Derfor ligger der — med vor nuværende parlamentariske situation — et stort ansvar på oppositionen. Regeringen erkender sin parlamentariske stilling og sit ansvar overfor betalingsbalancen. Oppositionen må gøre det samme.

Regeringen og dens partier stiler i disse dage imod et forlig. Men det vil være klogt af regeringen overfor befolkningen at pege på, at holdes betalingsbalancen ikke i sommer, kan der til efteråret foreligge en situation, der kan kræve nye foranstaltninger. Af årsoversigten fremgår med al ønskelig tydelighed den store usikkerhed, der gør sig gældende, når man skal vurdere selv den nærmeste fremtid: Vil det påbegyndte prisfald slå igennem, eller kan vi komme til at stå overfor nye prisstigninger? Regeringen har derfor ønsket på det senest mulige tidspunkt at fastlægge sin økonomiske politik, og det er forståeligt. Nu da det sker, må det fremhæves, at de kommende måneder kan ændre billedet totalt og kræve andre foranstaltninger. Ministeren peger som en aktuell foranstaltning på nødvendigheden af fortsat at arbejde med en mindre overbalancering.

I forhold til sidste års budget er indeværende finansårs budget lagt strammere. Der vil være dækning for anlægs- og driftsudgifter, men ikke som forrige år plads for pengeopsugende foranstaltninger, bortset fra sidste rate bunden opsparring, der indbetales i næste måned. Hvis ingen særlige foranstaltninger træffes, vil det altså være ensbetydende med en betænkelig afspænding af den finanspolitiske stramning.

Hvis vi havde brev på, at det antydede prisfald i de kommende måneder ville slå igennem, var alt såre godt, men når det givne i dette øjeblik er, at vi i årets første halvdel kan regne med ca. 150 mill. kr. overskud, men i sidste halvdel af året må regne med mindst et tilsvarende underskud, der vil være stigende mod årets udgang, må det mane til forsigtighed, og den højtærede finansminister handler efter vor opfattelse klogt ved at pege på, at en vis finanspolitisk forbedring er påkrævet, særligt i finansårets anden halvdel. Når man fra anden side vil hævde, at tiden er inde til afspænding, må synspunktet efter vor opfattelse være, at skulle et prisfald mindske befolkningens indkomster og vanskeliggøre det for den at opretholde produktionen og beskæftigelsen, har rigsdagen det i sin magt at frigive de penge, der ifølge loven om bunden opsparring er bundne i 8 år, på et tidligere tidspunkt end i loven forudsat.

I forbindelse med det finanspolitiske spørgsmål er det naturligt at omtale statens sparemuligheder. Gennem et års tid har spareudvalget foretaget en grundig undersøgelse af statsbudgettet. Resultatet blev nærmest en rengøring, det ville vel være prætentivt at sige en hovedrengøring. Der blev skabt besparelser ved fjernelse af bevillinger på budgettet og forhøjelse af afgifter til staten for forskellige ydelser og tjenester. Rundt regnet blev det samlede resultat 30 mill. kr. — beskedent målt med budgettets efterhånden snart astronomiske tal. Det ærede medlem hr. Jensen-Broby søgte ved sit forslag om en generel 10 pct.s nedsættelse af de frie bevillinger i sidste øjeblik et yderligere fremstød. Det mislykkedes som bekendt, men jeg tror, at der endnu er beløb på budgettet, der kan fjernes eller nedbringes, beskedne beløb, men hver krone, der spares, er tjent. Jeg tror imidlertid, man skal gøre sig fortrolig med, at virkelig betydende besparelser når man ikke ved at holde sig til de såkaldte frie bevillinger. Det er som påpeget af den højtærede finansminister nødvendigt at gribe ind i den bestående lovgivning og dens konsekvenser. Ministeren peger i denne forbin-